

Univerzita Karlova - Fakulta sociálních věd

Posudek bakalářské práce

Název: Vznik a proměny soukromého rozhlasového vysílání v Jihomoravském kraji a v kraji Vysočina

Autor: Martin Brychta

Akademický rok: 2005/06

V úvodu své studie Martin Brychta uvádí, že jeho „práce se pokusí zmapovat soukromé rozhlasové vysílání ve dvou krajích České republiky – v Jihomoravském kraji a v kraji Vysočina“ (s.5). Není mi však jasné a autor to v textu neuvádí, proč si vybral zrovna dva kraje ČR a proč právě kraje Jihomoravský a Vysočinu (?). Zároveň ze svého zkoumání vyloučil soukromé celoplošné rozhlasové stanice (a jak plyne z názvu práce i regionální a celoplošné veřejnoprávní rozhlasové stanice). Takto stanovený přístup ale podstatně zužuje možnosti analýzy a komparace různých typů rozhlasového vysílání v příslušných regionech a v podstatě vede „jen“ k popisu několika regionálních soukromých stanic, které v obou krajích působí, zejména z institucionálních hledisek. Tak ale byl bakalářský úkol schválen a tak jej autor řešil.

Oceňuji, že jej řešil svědomitě, pečlivě, systematicky a s velkou znalostí tématu. Vycházel přitom z obecné klasifikace rozhlasových formátů (kap.II), kterou dokázal aplikovat na charakteristiku jednotlivých soukromých rozhlasových stanic. Shromáždil množství faktografických údajů o jejich historii a současném stavu, které se jistě stanou cenným pramenem informací pro budoucí badatele. Jistě si však uvědomuje, že pokud by se tématu chtěl věnovat dále, např. v diplomové práci, musel by vedle popisu reálií uplatnit také analytičtější přístup, např. při hodnocení kvality vysílaného programu, který by ho vedl k hlubšímu zamyšlení nad tématem.

Oceňuji také, že se autor pokusil vymezit specifické rysy jednotlivých stanic, nastínit vývoj regionálního soukromého vysílání v obou krajích (zapojování do sítí, v nichž mohou lépe čelit konkurenčnímu tlaku) a postihnout hlavní programové tendence (odklon od náročného vysílacího schématu s vysokým zastoupením mluveného slova a specializovaných pořadů k univerzální produkci).

Práce je doplněna pečlivě zpracovaným přehledem literatury a pramenů (s. 64 – 68), který sám o sobě svědčí o dobré orientaci autora v pojednávané problematice.

Vážnější připomínky nemám k formální stránce, kladně hodnotím pečlivost zpracování – zaznamenal jsem jen několik drobných překlepů a stylistických nepřesností, např. s. 9, 19, 21.

Doporučuji proto, aby bakalářská práce Martina Brychty byla přijata k obhajobě a klasifikována známkou v rozmezí 2 – 1.

PhDr. Josef Mařík, CSc.

V Praze dne 7.června 2005

